

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.35. S. Gregorii Dialogi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

§. XXXV.

Sæculum VI.

A. C. 593.

S. Gregorii Dialogi.

Sub idem ferme tempus S. Gregorius Dialogos suos scripsit anno Pontificatus sui quarto rogatus a Fratribus nempe a Clericis & Monachis, quibus familiariter utebatur; hi enim urgebant Virum Sanctum, ut aliqua conscriberet de Sanctorum Miraculis in Italia, quorum fama ad eorum aures pervenerat. Hæc S. Gregorius nos docet in Epistola circiter mense Julio Indictione undecima anno 593. ad Maximianum Episcopum Syracusanum data. Rogat eundem ut sibi ejusmodi facta, quæ in memoriam revocare posset, perscriberet. Horum Dialogos scribendi natam occasionem ipse S. Gregorius narrat in hunc modum: *Quadam die cum importunissimi mihi acciderent Sæculares aliqui homines, qui negotiis suis impliciti talia a nobis petunt, quæ concedere non debemus, ad secessum confugi, ut ea majore animi libertate considerarem, quæ mibimetipsi in meæ vitæ ratione & operatione displicebant.* Secessus iste est Monasterium S. Andreae Romæ, quod S. Gregorius fundaverat. Tum Sermonem prosequitur: *Ibi sedebam in longo silentio, mærore animi aeger. Solus apud me erat Petrus Diaconus, amicus meus ab unguiculis cariss-*

II. Ind. II. ep.

50. Lib. 1.

Dial. Præf.

Inscr. tom. 4.

Analect.

rissi-

Sæculum VI. A.C. 593. *rissimus, & studii in Sacra Scriptura
 cius: Cum tristitia torpentem videret,
 quæsiuit ex me, an nova legendi causa
 accessisset. Respondi: Antiquus est dolor
 meus, quia dolendi habitum pridem con-
 traxi, sed etiam novus est quodammodo,
 quia quotidie augetur & crescit. Memi-
 ni, quam beata fuerit in Monasterio ani-
 ma mea, rebus caducis omnibus superior,
 cum in cælestibus versaretur, dulci con-
 templatione e corporis sui carcere egredi-
 retur, mortem desideraret, quam plerum-
 que tanquam supplicium perhorrescunt,
 & eam amaret, tanquam vitæ initium,
 & præteriti laboris mercedem. Nunc
 vero occasione susceptæ animarum cura
 negotiis sæcularibus obruor, & postquam
 in exteriora effusus sum, nam dare aliquid
 hominum importunitati cogimur, debi-
 lior & minus homo ad interiora relin-
 quor. *Ærumnarum* mearum pondus ex amissæ
 felicitatis memoria ingravescit; vix ta-
 men illorum Bonorum satis recordor, nam
 anima semper recedendo illius Beatitu-
 dinis, qua fruebatur, & virtutum, quas
 exercebat, tandem obliviscitur. Illud
 non modicam doloris partem addit, quod
 in memoriam redeat vita Sanctorum
 Virorum, qui Mundum penitus relique-
 runt. Dum eorum sublimitatem suspicio,
 quam gravis ruina mea sit, clarius agno-
 sco. Petrus respondit: Nescio de quibus
 viris*

viris tibi sermo sit; nunquam enim au- Sæculum VI.
A. C. 593.
divi, in Italia viros extitisse, quorum
Sanctitas supra communem aliorum pie-
tatem eminisset, saltem non memini ta-
les, qui Miracula patrassent. S. Grego-
rius dixit: Dies me deficeret, si ea nar-
rare aggrederer, quæ ipse vidi, aut quæ
ab exploratæ Pietatis & Fidei testibus
accepi. Rogavit Petrus, ut sibi ejusmo-
di factorum aliqua narraret ad utilita-
tem illorum, qui magis exemplis, quam
verbis aut Doctrina moventur. Con-
sensit S. Gregorius, & dixit: Ut tollatur
omnis dubitandi locus, ad quodlibet fa-
ctum Auctorem nominabo, a quo illud di-
dici. Quorundam etiam verba referam,
aliorum vero solummodo sensum, ne ser-
monis rusticitas lectorem offendat.

Nempe jam tunc sermo latinus in ore populi admodum corrumpebatur, atque ista loquendi vitia in Libro & Materia gravi intolerabilia videri potuissent.

S. Gregorius Dialogum suum cum Petro profequitur, narrans vitam & prodigia multorum Sanctorum Virorum in Italia, atque Opus in Libros quatuor dividit.

Initium ducit a S. Honorato, qui constructo Fundis Monasterio ducentos ferme Monachos rexit, atque sub annum 550. beato fine quievit. Tum transit ad

Sæculum VI. ad S. Libertinum & S. Hortulanum ejusdem Monasterii Monachos. Et inde ad

A. C. 593. S. Equitium in Provincia Valeriæ Abbatem, cujus suo loco meminimus. De

Sup. Lib. XXXII. §. 20. pluribus aliis Sanctis Abbatibus & Monachis mentionem facit, unde pronum est judicare, Sæculo sexto in Italia non

I. Dial. c. 6. 9. 10. *Sup. XXXII. §. 13. &c. n. 47.* exiguum fuisse Monasteriorum numerum. Præterea aliquorum Sanctorum

Episcoporum, Marcellini Anconitani, Benifacii Ferentinensis, & Fortunati Todiensis laudes memorat. Liber secundus totus vitam S. Benedicti complectitur.

Dialogi S. Gregorii. In Libro tertio iterum de multis sanctis Episcopis, atque inter alios de

Summis Pontificibus Joanne I. & Agapito, de S. Datio Mediolanensi, de S. Sabino Canusino, S. Cassio Narniensi, S. Sabino Placentino, S. Cerbonio Populnensi, S. Herculano Perusino, de pluribus aliis SS. Presbyteris & Monachis memorabilia referuntur. In Libro quarto

III. Dial. c. ult. Hom. 26. in Evang. imprimis stabilitur animæ immortalitas, de qua aliqui etiam in sinu Ecclesiæ dubitabant, & S. Gregorius ipse in uno

Sermonum suorum fatetur, mentem suam aliquando circa Quæstionem de Resurrectione in ambiguo hæsisse. Ergo

Immortalitas Animæ. Immortalitatem Animæ probat primo ex Auctoritate Ecclesiasticis, dicentis: *Quid*

Eccles. 6. 8. *babet amplius sapiens a stulto? & quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita?* Atque

Atque occasione hujus Quæstionis ad ^{Sæculum VI.}
intelligendum hunc Scripturæ Librum, A. C. 593.
distinguendo objectiones a Responsis, cla-
vem tradit. Deinde ut hanc Doctrinam
etiam rudissimis captu faciliorem redde-
ret, narrat factum esse, ut plures animæ,
sive cum corpore egrederentur, sive post
mortem, hominibus apparuissent. Hac ^{IV. Dial. c. 39}
occasione docet, dari Purgatorium,
ignem, ubi Animæ expiantur a levioribus
culpīs, a quibus in hac vita necdum pur-
gatæ sunt.

Scio equidem istud præcipue S. Gre-
gorii Opus Criticorum modernorum
Censuram & quorundam contemptum
non effugisse; verum ea, quæ hæcenus
de Gestis & Doctrina hujus S. Pontificis
retuli, & inferius relaturus sum, satis, ut
opinor demonstrant, nec rudis ingenii,
nec fraudulentæ suspicionem in tantum
virum cadere. In tota sancti Papæ vita
humilitas, candor animi, Bona Fides,
Constantia, Fortitudo, & Prudentia
consummata perspicitur. Id quidem
verum, Reflexionum moralium, earum-
que, quæ ad res gerendas facerent, stu-
diosiorem fuisse, quam litterarum huma-
narum, aut scientiarum, quas longa spe-
culatione assequimur; hinc nullus est
obstupescendi locus, si colligendo & e-
narrando Miracula Sæculi sui Genio ser-
vierit. Tum S. Gregorio certandum
non

Sæculum VI.
A. C. 593. non erat cum Philosophis, qui Religio-
nem argumentis oppugnarent; vix enim
alterius conditionis Pagani illa ætate
pererant, quam agricolæ, servi rustici
aut milites barbari, qui narratione Pro-
digiorum longe facilius, quam acutissimi
syllogismis ad Fidem pertrahi poterant.
Non igitur dubitavit S. Gregorius
litteris mandare, satis sibi fecisse ratus
si illa tantum referret, quæ post omnem
adhibitam diligentiam præ cæteris fide
digna esse credidit. Viri Sancti Fides
& Pietas de Omnipotentia Dei eum du-
bitare non sinebant, eratque optima
istis Miraculis enarrandis intentio, scilicet
ut confirmaret titubantium fidem
de Immortalitate Animæ, de Resurre-
ctione corporum, de Intercessione San-
ctorum, de Reliquiarum ipsorum Vere-
ratione, de utilitate Orationis pro mor-
tuis, & præsertim de S. Sacrificio, de
nimirum ritibus & Doctrina, quæ utri-
que nati, in ipsis primordiis cum Ecclesia
nata erat. (*)

Itaque

(*) Huic Fleurii Reflexioni nolo aliquid ad-
dere, nisi Interpretis Protestantis in Nota
hunc locum interrogationem, quæ S. Gregorius
favet. Ob nicht . . . in den folgenden Zeiten
eine plumpe Feder darüber gekommen, und
dieselben die ungeheuersten Erzählungen mit
gemischt?

Ceterum

Itaque hi Dialogi statim ingenti plau-
 su ubique recepti, per annos octingen-
 tos nongentosve in summo pretio fuere.

Eos S. Gregorius misit Theodelindæ Re-
 ginæ, quæ illis ad convertendos Longo-
 bardos usâ fuisse creditur; hi enim de
 veritate prodigiorum, quæ narrantur, ju-
 dicare poterant, cum ea acciderint ho-
 minibus ex ipsorum Natione, quæ ante
 annos circiter triginta necdum in Italiam
 pedem intulerat. Zacharias Pontifex
 post annos ferme centum quinquaginta
 hos Libros in Græcum sermonem tran-
 stulit, opus Græcis adeo gratum, ut in-
 de S. Gregorium cognomento Dialogi-
 stam dixerint. Sub finem Sæculi octavi
 hi Libri in sermonem Arabicum con-
 versi fuere.

Sæculum VI.
 A. C. 593.

Paul. hist.
 Long. IV. c. 5.

§. XXXVI.

Causa Maximi Salonensis.

Sanctus Gregorius comperta morte Na-
 talis Episcopi Salonensis Dalmatiæ

Sup. n. 26.

II. Ind. II.

Metro-ep. 22.

Ceterum hic Fleurius satis refutat Adversa-
 rios suos dicentes, quod Miraculorum Auctori-
 tati detrahat. Legat, si cui lubuerit, Melchioris
 Cani de Dialogis S. Gregorii M. iudicium, in
 fine addentis: *Si necesse est in alteram peccare
 partem, omnia eorum probari legentibus, quam
 multa reprobari malo.* De Loc. Theol. L. II.
 cap. 6.

Hist. Eccles. Tom. VIII.

C e